

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Michaelou Janouškovou v právní věci navrhovatele: **M. K. (Switzerland) International GmbH**, se sídlem ve Švýcarsku, xxx, xxx, xxx, právně zastoupen Markétou S., patentovou zástupkyní se sídlem xxx, xxx, proti odpůrcům: **1/ Celní úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Olomouc, Blanická 19, **2/ BRASTY GROUP s.r.o.**, identifikační číslo osoby 242 76 821, se sídlem Praha 2, Lípová 511/2, **na ochranu před zásahem do práv k ochranné známce, o návrhu na vydání předběžného opatření,**

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovateli se po právní moci tohoto usnesení prostřednictvím účtárny Městského soudu v Praze vrací složená jistota ve výši 50 000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem na vydání předběžného opatření podaného u podepsaného soudu dne 20. 10. 2017 domáhá uložení povinnosti odpůrci č. 1 zdržet se navrácení odpůrci č. 2 celkem 1.930 kusů náramkových hodinek M. K., zadržovaných odpůrcem č. 1 dne 11. 10. 2017, pod č.j. 78883-7/2017-58000-61. Uvedl, že je cizozemskou právnickou osobou zabývající se výrobou a prodejem kvalitních kabelek, hodinek, obuvi a dalších módních doplňků s jím registrovanou ochrannou známkou Evropské unie „xxx“, číslo zápisu xxx a kombinovanou ochrannou známkou Evropské unie xxx, číslo zápisu xxx. Odpůrce č. 1 dne 11. 10. 2017 předmětné výše specifikované zboží zadržel z důvodu podezření, že porušuje práva duševního vlastnictví navrhovatele; odpůrce č. 2 zboží určené pro zahraniční trh skladoval a nabízel k prodeji na evropském trh bez souhlasu navrhovatele (jedná se o zboží tzv. paralelního dovozu), čímž zasáhl do jeho práv jako vlastníka ochranných známek budující si řadu let dobrou pověst a to jak na území České republiky, tak i celosvětově. Popsaným jednáním odpůrce č. 2 dochází k tzv. rozmělnění ochranné známky a narušení navrhovatelova distribučního řetězce autorizovaných prodejců, čímž dochází ke vzniku škody. Doplnil, že hodlá uplatnit svá práva žalobou na ochranu jeho práv k duševnímu vlastnictví (zničení předmětných výrobků) a požadovat přiměřené zadostiučinění. Naléhavost prozatímní úpravy poměrů je dle navrhovatele naplněna, neboť nebudou-li jeho práva bezodkladně předběžným opatřením ochráněna, bude předmětné zboží odpůrcem č. 1 odpůrci č. 2 vráceno (v linii § 6 odst. 2 písm. b/ zákona č 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, v platném znění), čímž by se podstatným způsobem snížila možnost uplatnění jeho práv.

Podle § 74 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen o. s. ř.) před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatím byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Podle odst. 3 ve věcech příslušejících senátu nařídí předběžné opatření nebo zajistí důkaz senát; předseda senátu tak může učinit, jen je-li tu nebezpečí z prodlení. Ustanovení § 75 odst. 1 věta druhá, § 75 odst. 2, 4 a 5, § 75a, 75b, § 75c odst. 1 písm. a), § 75c odst. 2 až 4, § 76, 76b, 76c, 76d, 76e, 76f, § 77 odst. 1 písm. b) až d), § 77 odst. 2, § 77a a § 78 odst. 3 zde platí obdobně. Podle § 75 odst. 1 o. s. ř. předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh.

Podle § 75 odst. 2 o. s. ř. návrh na nařízení předběžného opatření podle § 76 musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vyličení skutečností o tom, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, vyličení skutečností, které odůvodňují předběžné opatření, a musí být z něj patrné, jakého předběžného opatření se navrhovatel domáhá; ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti musí návrh dále obsahovat identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“) právnické osoby, identifikační číslo fyzické osoby, která je podnikatelem, popřípadě další údaje potřebné k identifikaci účastníků řízení.

Podle § 75b odst. 1 o. s. ř. k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření, jistotu ve výši 10 000 Kč a ve věcech týkajících se vztahů mezi podnikateli vyplývajících z podnikatelské činnosti ve výši 50 000 Kč. Dospěje-li předseda senátu k závěru, že složená jistota zjevně nepostačuje k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, vyzve navrhovatele bezodkladně, aby do 3 dnů složil doplatek jistoty ve výši, kterou stanoví s přihlédnutím k okolnostem případu. Podalo-li návrh na předběžné opatření více navrhovatelů, jsou povinni jistotu a doplatek jistoty složit společně a nerozdílně. Podle odst. 2 nebude-li jistota podle odstavce 1 složena, předseda senátu návrh na předběžné opatření odmítne.

Podle odst. 3 citovaného ustanovení odstavce 1 a 2 neplatí: a) jde-li o předběžné opatření ve věci výživného; b) jde-li o předběžné opatření ve věci pracovní; c) jde-li o předběžné opatření ve věci náhrady újmy na zdraví; d) osvědčí-li navrhovatel spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření, že jsou u něj splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků (§ 138); e) je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla navrhovateli vzniknout újma, a navrhovatel spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit.

Soud se v řadě prvé zabýval, zda navrhovatel složil v dostatečné výši jistotu v linii § 75b odst. 1 o. s. ř. Jistota představuje finanční částku, kterou navrhovatel skládá soudu k zajištění nároku na náhradu škody nebo jiné újmy, jež může vzniknout následkem nařízení předběžného opatření účastníkům řízení (či třetím osobám, které vůbec nebyly účastníky řízení o předběžném opatření, srov. § 76 odst. 2 o. s. ř.). S ohledem na výše popsany smysl takového institutu má soud za to, že je-li na straně odpůrce více subjektů, kdy u každého z nich může dojít vydaným předběžným opatřením ke vzniku škody či jiné újmy, je nutno složit jistotu (zde – v obchodní věci - ve výši 50.000 Kč) ve vztahu ke každému z nich, nikoli souhrnně pouze částku (jistotu) jedinou. Ze spisu bylo zjištěno, že navrhovatel v den podání

návrhu na vydání předběžného opatření složil jistotu toliko ve výši 50.000 Kč, nikoli ve výši 2 x 50.000 Kč s (ohledem na dva subjekty na straně odpůrce); soud není za navrhovatele oprávněn přistoupit k výběru, za ten který subjekt byla jistota složena a za který nikoli. V daném případě nejsou naplněny premisy třetího odstavce citovaného ustanovení, tedy soudu nezbylo, než-li postupem dle § 75b odst. 2 o. s. ř. návrh (jako celek) odmítnout. Je vhodné dodat, že na rozdíl od soudního poplatku nelze jistotu dodatečně doplatit spolu s případně podaným odvoláním, neboť tato musí být – dle litery zákona - zaplácena nejpozději v den podání návrhu.

Navrhovatel nedostál ani další své povinnosti a to prokázat svou právní osobnost (včetně úředního překladu cizozemské listiny takovou skutečností prokazující do jazyka českého), rovněž tak nebylo žádným způsobem osvědčeno, že by osoba udělující plnou moc zástupkyni navrhovatele (C. W.) byla k takovému úkonu oprávněna.

I pokud by navrhovatel uvedené skutečnosti zákonnou úpravou na něj kladené řádně splnil, nebylo by možno takto jím koncipovanému návrhu vyhovět, neboť žádným způsobem neosvědčil jeho de facto obecné tvrzení, že se odpůrce č. 2 dovozem předmětného (toho onoho konkrétního) celním úřadem zadržného zboží dopustil tzv. paralelního dovozu (importu výrobků či zboží chráněného ochrannou známkou, k němuž nedal majitel ochranné známky souhlas); jinak řečeno neosvědčil, že se jedná o zboží, jež není (nebylo) určeno navrhovatelem pro evropský trh (trh Evropského hospodářského prostoru). Vhodné poznamenat, že problematika je blíže upravena v § 11 zákona č. 441/2003 Sb., zákona o ochranných známkách, v platném znění, jež je odrazem harmonizace úpravy Evropské unie (implementována směrnice č. 89/104/ES, o ochranných známkách).

Nad rámec uvedeného je soud toho názoru, že vyhovění takto navrhovatelem koncipovanému návrhu vůči odpůrci č. 1 by bylo v rozporu s ust. § 6 odst. 2 písm. b/ zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, v platném znění a čl. 1 bod 5 Nařízení č. 608/2013, o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány.

Procesně úspěšným odpůrcům žádné náklady v souvislosti s podaným návrhem na nařízení předběžného opatření nevznikly, bylo o nich tedy rozhodnuto jak uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí (ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.). O vrácení jistoty bylo soudem rozhodnuto v souladu s ust. § 75b odst. 4 o. s. ř.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 24. října 2017

JUDr. Michaela Janoušková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kettnerová